

บรรณาธิการแถลง

EDITOR'S NOTE

คณะผู้จัดทำได้แถลงไว้ในหน้าบรรณาธิการแถลงของวารสาร ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 กรกฎาคม 2508 ว่าจะได้พยายามแก้ไขปรับปรุงให้วารสารฉบับที่ 2 ของปีที่ 6 นี้ ออกตรงไปหรือใกล้เคียงกับกำหนดเวลา ไม่ให้ช้าอย่างในฉบับแรกซึ่งเป็นระยะที่คณะบรรณาธิการชุดใหม่เพิ่งเข้ารับหน้าที่ แต่แล้วเหตุการณ์ก็บีบบังคับทำให้วารสารช้าไปอีก กล่าวคือ เมื่อวารสารฉบับแรกถึงมือผู้อ่านประมาณปลายเดือนกันยายน 2508 นั้น ททบ. บรรณาธิการก็ต้องเดินทางไปกับท่านคณะบดีคณะรัฐประศาสนศาสตร์ เพื่อไปประชุมองค์การรัฐประศาสนศาสตร์ภาคตะวันออก ณ กรุงเทพมหานคร และกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นการประชุมติดต่อกันสำหรับการประชุม ณ กรุงเทพมหานครนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการฝ่ายการต่างประเทศ ส่วน ณ กรุงเทพฯ นั้นเป็นการประชุมเรื่องการบริหารการปฏิบัติหน้าที่ในการพัฒนาชนบท เมื่อกลับมาจากการประชุมดังกล่าวแล้ว ก็มีเหตุที่ต้องมีการเดินทางกันอีก กล่าวคือ ในตอนปลายเดือนพฤศจิกายน 2508 สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ของสาธารณรัฐเวียดนามได้เชิญคณะอาจารย์ของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ของไทยไปเยือนและพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในการนี้คณะรัฐประศาสนศาสตร์ได้จัดส่งคณะอาจารย์ประกอบด้วย คร. อวษา เมฆสวรรค์ อาจารย์ ดำรง สัตถพิพัฒน์ อาจารย์ ระเบิด นานากุล อาจารย์ ประทาน กงฤทธิศึกษากร และอาจารย์ บุญเย็น วอทอง ไปเยี่ยมสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ของสาธารณรัฐเวียดนามได้ตามคำเชิญ เมื่อเป็นดังนี้ ท่านจะสังเกตได้ว่า ชื่อบุคคลในคณะที่เดินทางไปมีทั้งบรรณาธิการ และผู้ช่วยบรรณาธิการทั้งสอง การณ์ทั้งนี้ได้เป็นเหตุให้การดำเนินงานของวารสารต้องล่าช้าไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง

เมื่อเป็นเช่นนั้น คณะบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับการวินิจฉัยให้อภัยท้วงเป็นอย่างยิ่ง และเมื่อคณะบรรณาธิการได้กลับมาแล้ว ก็มีได้นิ่งนอนใจ เร่งรีบจัดทำ

วารสารเป็นการคว่นในการสรรหาเรื่องราวต่าง ๆ มาลงในหน้าวารสารให้เป็นที่น่าสนใจแก่ท่านผู้อ่านโดยทั่วกัน และในโอกาสเดียวกันนี้ คณะบรรณาธิการขอเรียนยืนยันได้ว่า ขณะนี้บรรณาธิการได้เร่งรัดที่จะจัดทำวารสารฉบับต่อไปออกมาให้ทันระยะใกล้ๆกันนี้อีกฉบับหนึ่ง

สำหรับวารสารฉบับนี้ ท่านจะได้พบว่าได้มีเรื่องราวอันเป็นที่น่าสนใจหลายเรื่องหลายรสด้วยกัน โดยเรื่องแรกนั้น เป็นเรื่อง การใช้อำนาจในทางปกครองและกระบวนการยุติธรรม ในกรณีพิพาทเกี่ยวกับฝ่ายปกครอง เขียนโดย พ.ต.ท. โปยม จันทร์ภักดิ์ ซึ่งท่านผู้อ่านคงจะจำได้คำว่า กรังหนึ่งได้เคยอ่าน บทความ ซึ่งเขียนโดยผู้เขียนคนเดียวกันนี้มาแล้วในวารสารรัฐประศาสนศาสตร์ สำหรับฉบับนี้ พ.ต.ท. โปยม ได้พยายามที่จะชี้ให้เห็นว่า หลักสำคัญในการบริหารราชการที่ถูกที่ควรนั้น อยู่ที่การมีมาตรการที่จะประกันได้ว่า ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายปกครองได้ปฏิบัติตามไปด้วยความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ อันจะเป็นการประกันต่อไปว่าในกระบวนการบริหารราชการนั้น จะได้มีมาตรการที่จะก่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ประชาชนอยู่ด้วยเสมอ วิธีการเช่นที่ พ.ต.ท. โปยม นำมาเสนอ ณ ที่นี้ก็ คือ การมีระบบศาลปกครองดังที่ปฏิบัติอยู่ในประเทศฝรั่งเศส จึงเป็นที่น่ายินดีว่า เรื่องของ พ.ต.ท. โปยม จะได้อธิบายให้ท่านผู้อ่านทราบว่า ศาลปกครองคืออะไร มีหน้าที่และกระบวนการพิจารณาคดีที่ประชาชน มีข้อพิพาทเกี่ยวกับฝ่ายปกครองอย่างไร อันพอจะทำให้เกิดแนวความคิดพิจารณาได้ว่าในประเทศไทย ของเรานั้นได้มีระบบหรือ วิธีการ ใดที่เป็น ระเบียบเพียงพอที่จะประกันกระบวนการยุติธรรมในการบริหารหรือไม่ และหากมีไม่พอแล้วจะสมควรพิจารณาแก้ไขประการใด

เรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องการส่งเสริมให้ประชากรมีงานทำ : อีกแง่หนึ่งของการวางแผนกำลังคน ซึ่งเขียนโดยอาจารย์นิคม จันทร์วิฑูร เรื่องการจัดสรรกำลังคนหรือการส่งเสริมให้ประชากรได้มีงานทำเต็มทีนั้นนับเป็นเรื่องที่เป็นปัญหาอันจำเป็นแก่การพิจารณาในการวางแผนเศรษฐกิจเป็นอย่างยิ่ง และนับว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการบริหาร โดยเฉพาะในบ้านเมืองที่กำลังมีการพัฒนาอย่างเร่งรีบ และโดยนัยนี้ อาจารย์นิคม ก็ได้เน้นให้เห็นความต้องการกำลังคนประเภทต่างๆ ตลอดจนการให้การศึกษาอบรมเยาวชนให้เหมาะสมกับความต้องการนั้น ๆ นอกจากนี้ อาจารย์นิคมยังได้เน้นให้เห็นชัดว่า โดยแท้จริงแล้ว การวางแผนกำลังคนยังรวมถึงงานสำคัญอีกด้านหนึ่งคือ การส่งเสริมให้ประชากรได้มีงานทำที่เหมาะสม

จึงหวังว่าบทความนี้จะเป็นที่น่าสนใจแก่ท่านผู้อ่านโดยเฉพาะท่านที่สนใจในทางเรื่องการบริหารแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจ

เรื่องที่ ๑ เป็นเรื่องมนุษยสัมพันธ์ในการควบคุมงาน ซึ่งเขียนโดยคุณปริษา เอี่ยมคิดก เรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่แสดงให้เห็นว่าในการบริหารงานทุกระบบนั้น จะต้องมีคนตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปในองค์การนั้น ๆ และคนเหล่านั้นก็จะแบ่งออกได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นเช่นนี้ไปทุก ๆ ระดับ และโดยนัยนี้การบริหารงานดังกล่าวก็จำเป็นต้องมีการสั่งงาน มีการปฏิบัติตามคำสั่ง ตลอดจนมีการควบคุมงาน ในเรื่องนี้ ผู้เขียนจึงชี้ให้เห็นว่าการควบคุมงานเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุด ประการหนึ่งในความสำเร็จของการเป็นนักบริหารในยุคปัจจุบัน และในเวลาเดียวกัน การควบคุมงานจะสำคัญสักเพียงใดก็ตาม ก็ยังมีสิ่งที่สำคัญอยู่ในตัวของการทำงานนั้นอีกด้วย และนั่นคือ ศิลปะของการใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ในการควบคุม ซึ่งผู้ควบคุมงานจะต้องมีความเข้าใจในปัจจัยเรื่องตัวคนอย่างลึกซึ้ง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เรื่องมนุษยสัมพันธ์ในการควบคุมงานจะเป็นเรื่องที่ได้รับ ความสนใจของท่านผู้อ่านอยู่ไม่น้อย

นอกจากนี้ยังมีเรื่องภาษาอังกฤษอีก ๒ เรื่อง คือ เรื่องแรก เป็นเรื่อง The Role of Informal Organization in Community Development : Thai Experience ซึ่งเขียนโดย ศาสตราจารย์ ดร. ชูบ กาญจนประกร สำหรับชื่อเสียงในทางวิชาการและการเขียนของท่านศาสตราจารย์ ชูบ กาญจนประกร นี้ แม้จะไม่กล่าวถึง ท่านผู้อ่านส่วนใหญ่ก็ทราบกัน คืออยู่แล้ว สำหรับเรื่องนี้ท่านผู้เขียนก็ได้แสดงทัศนะของท่านในการที่จะชี้ให้เห็นว่า ในการบริหารการพัฒนาชุมชนนั้น สิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาให้มีความสำคัญก็คือ บทบาทของความสัมพันธ์ทางอรูปนัย โดยเฉพาะในประการที่เกี่ยวกับบทบาทของผู้นำในท้องถิ่น ชนบท ซึ่งท่านผู้เขียนเห็นว่าหากพิจารณานำมาใช้ประโยชน์ให้ถูกต้องแล้ว ก็จะเกิดผลดีแก่การพัฒนาชุมชน ตลอดจนถึงกิจการปกครองตนเองของท้องถิ่นอย่างยิ่ง

ส่วนเรื่องที่สองเป็นเรื่อง Tradition, Social Control, and Village Administration: An Indian Case เขียนโดย Dr. Mario D. Zamora ประธานของคณะมานุษยวิทยา แห่งมหาวิทยาลัยฟิลาเดเฟีย ท่านผู้นี้ก็เป็นผู้ที่คุ้นเคยกับ บ.ก. เป็นอย่างดี และก็ได้เอื้อ เพื่อส่งเรื่องมาให้ เรื่องนี้จะมีประโยชน์แก่การพิจารณาวิเคราะห์ไม่น้อยเพราะเป็นเรื่องเกี่ยว

กับการปกครองตำบลและหมู่บ้านของอินเดีย ซึ่ง ดร. Zamoza ได้เคยไปทำการวิจัยศึกษา มาโดยละเอียด ในเรื่องนี้ผู้เขียนได้ชี้ให้เห็นว่าภาวะของระบบประเพณีตลอดจนสภาพสังคม นั้นมีอิทธิพลต่อการปกครองท้องถิ่นของอินเดียอย่างไร และก็เป็นการเหมาะสมที่ท่านผู้อ่าน จะได้เปรียบเทียบกับสภาวะในท้องถิ่นของไทยตามที่ท่านศาสตราจารย์ ดร. ชูบ ได้วิเคราะห์ ไว้ในเรื่องของภาคภาษาอังกฤษเรื่องแรก

สำหรับในภาคปกิณกะของฉบับนี้ก็เช่นเดียวกับฉบับที่แล้ว คณะบรรณาธิการได้ ได้รับความ^๕ อธิบายจากอาจารย์วิวัฒน์ กาญจนกุล เขียนเรื่องเกี่ยวกับการ บริหารงานโดยเป้าหมายในภาคศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์ซึ่งจะแสดงให้เห็นความสำคัญของการวางเป้าหมายรวม ในทางบริหารให้เป็นหลักสำหรับการปฏิบัติและการประสานงาน รวมตลอดถึงการคัดแปลง ปรับเป้าหมายของส่วนต่างๆ ในองค์การให้สอดคล้องต้องกับเป้าหมายรวมดังกล่าว ส่วนใน ภาคแนะนำและวิจารณ์หนังสือนี้ อาจารย์ลาวัณย์ วัชรารักษ์ ก็ได้เสนอแนะวิจารณ์หนังสือ เรื่อง The Professor and the Commissions ซึ่งเป็นหนังสือที่ใหม่และดีที่สุดในเล่มหนึ่งที่จะชี้ให้เห็น พฤติกรรมทางการเมืองและบริหารขององค์การบริหารอิสระในสหรัฐอเมริกาได้อย่างทะลุ ปรุโปร่ง นอกจากนี้ยังจะแสดงให้เห็นบทบาทของศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยผู้เคร่งต่อ ทฤษฎีและหลักการผู้หนึ่ง ซึ่งได้เผชิญกับข้อเท็จจริงในการปฏิบัติว่าได้มีปฏิกริยาต่อการ บกพร่องในการบริหารอย่างไร และได้ดำเนินการต่อไปอย่างไร ข้อคิดที่จะได้จากหนังสือ เล่มนี้และจากข้อวิจารณ์ของอาจารย์ลาวัณย์ จะทำให้ท่านผู้อ่านต้องนำไปศึกษานอกระบบ หลาย ชาติที่เกี่ยว เมื่อสรุปทั้งหมดแล้ว คณะบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้ คงจะทำความพอใจให้แก่ท่านสมาชิกไม่น้อยทีเดียว

สุดท้ายนี้ เพื่อมิให้เป็นการอ้าวมกมากเกินไป บ.ก. ขอแนะนำท่านผู้อ่านไปสู่ตัว เรื่องต่างๆ เสียเลย และในโอกาสนี้ก็ขอขอบพระคุณท่านผู้เขียนในเล่มนี้ทุกท่านเป็นอย่างสูง ในขณะที่เดียวกันก็ขอเรียนว่า วารสารฉบับต่อไปก็จะมีเรื่องดี ๆ มีสาระเช่นกันมาเสนอต่อ ท่านผู้อ่านในวัน

บ.ก.